

almindelige Valgret konservativ, medens vi gaar frem i Arbejdet paa at gøre den radikal. Men vi forlanger ikke bedre, end at den almindelige Valgret maa sejre, saa faar den bære Konservative eller Radikale oppe. Vi har fuld Fortrøstning til, at Talen om, at den almindelige Valgret skulde være konservativ, ikke viser sig holdbar i Længden, om den end skulde være rigtig i Øjeblikket, men at tværtimod de Partier, som ønsker en radikal Omformning af Samfundet, saaledes at der kan blive bedre Forhold i Samfundet, nok skal sejre ved Hjælp af den almindelige Valgret.

Ellinger: Ved Folketingsvalget for 2 Aar siden fandt der som bekendt en Samvirken Sted mellem Højre og Venstre med det fælles Formaal at tilbagevise det Forsøg, der den Gang blev gjort paa at ødelægge de Fremskridt for vort Forsvarsvæsen, som Forsvarslovene af 1909 indeholdt. Naar jeg siger de Fremskridt, de indeholdt, vil jeg udtrykkelig betone, at jeg selvfølgelig anerkender, at de indeholdt Fremskridt, og at jeg, naar jeg nævner dette, ser bort fra de Tilbageskridt, der paa forskellige Punkter skete, og ligeledes ser bort fra den Spire til Ødelæggelse, som de indeholder.

Betydningen af denne Samvirken blev ogsaa forstaaet trindt omkring, og det var en naturlig Konsekvens heraf, at Højre paa Rigsdagen erklærede sig villigt til en Samvirken med Venstre til Lovgivnings-sagernes Løsning, og da fornemmelig til den største af de Sager, der kom til at foreligge, nemlig at faa Staten ført ud af det finansielle Uføre, vi var kommet ind i, og dette har Højre ogsaa gjort. Der var faktisk en Nødstilstand til Stede, der kunde blive en Fare for Landet, og naar en Fare, af hvilken Natur den end er, saaledes er i Opmarsch, mildnes ganske uvilkaarlig Modsætningerne. Efter det sidste Valg var alle paa det rene med Situationens Alvor; ogsaa den tidligere Finansminister i det radikale Ministerium har i Landstinget udtalt, at en saadan Nødstilstand var til Stede, og der var ingen anden Udvej end at udskrive Skatter til et meget betydeligt Beløb, 20, 25, maaske 30 Mill. Kr. Da denne Situationens Alvor laa klart, opfordrede vi fra vor Side Finansministeren til at tage kraftigt fat straks, og jeg tror, at Erfaringerne viser, at dette Raad var vel anbragt; navnlig vilde dets Efterlevelse have skaffet os gunstigere Laan end det, vi fik, og derved

have sparet Statskassen for meget store Summer.

Ved to Suppleringsvalg til Folketinget i Fjor fortsattes denne Samvirken, en Kendsgerning, som der ikke er nogen som helst Grund til at lægge Skjul paa, og den er jo ogsaa anerkendt fra begge Sider. Saa meget mere maatte det da forbavse, at man syntes ved Landstingsvalget paa Fyn for nylig at styre en anden Kurs. Herved sigter jeg ikke saa meget til dette, at Venstre har modtaget Stemmer fra de Radikale og Socialdemokraterne, det kan maaske siges at være ganske naturligt at modtage en saadan Haandsrækning, naar den ydes frivilligt — men jeg sigter mere til dette, at der paa forskellig Maade fra Venstres Side blev inviteret til en Samvirken og paa en Maade, som ikke var i Samklang med, men derimod i Strid med, hvad der var gaaet forud. Jeg ønsker derfor at sige paa Højres Vegne, at denne Taktik selvfølgelig er ganske uholdbar. Det behøver ingen nærmere Motivering, at man ikke længe kan føre Politik paa den Maade, at man ombytter de medkæmpendes og Modstandernes Roller, at man den ene Gang søger Højres Støtte for at udelukke en Radikal eller Socialdemokrat, og saa næste Gang bejler til disse sidste for at udelukke en Højremand. Imidlertid hersker der jo i dette Øjeblik en Del Uklarhed om de Tanker, man har indenfor Venstre, men den kommende Tid vil formodentlig bringe den fornødne Klarhed for Dagen.

At vi i denne Samling vil komme til at beskæftige os indgaaende med Forfatningssagen, er noget, som er givet paa Forhaand. Jeg har haft Lejlighed til at udtale tidligere i dette Ting, at vi fra vor Side er villige til at forhandle med Venstre om Forfatningssagen. Vi ved jo imidlertid ikke synderligt andet, end hvad der kommer rygtevis frem, om, paa hvilket Grundlag denne Forfatningsforandring skal ske. Vi hørte nylig, jeg tror, det var det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) tale nedsættende om den kommunale Valgordning, vi fik for nogle Aar siden; den syntes ham ikke radikal nok. Jeg vil minde om, at f. Eks. den nuværende Konseilspræsident den Gang varmt og indtrængende advarede imod den Radikalisme, som denne Valglov førte i sig, og hvis jeg ikke tager fejl, tror jeg, denne Valglov af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) er betegnet som den sidste Station henimod det socialdemokratiske Maal. Nu ved vi